

जयवंतसूरिकृत बार भावना सज्जाय

- संपा. जयंत कोठारी
कविपरिचय

जयवंतसूरि (अपरनाम गुणसैभाग्यसूरि) ए बडतपगच्छनी रत्नाकर शाखाना उपाध्याय विनयमंडनना शिष्य हता. एमनी बे रासकृतिओ 'शृंगारमंजरी' अने 'ऋषिदत्ता रास' अनुक्रमे १५५८(वि.सं.१६१४) अने १५८७(वि.सं.१६४३)नां रचनावर्षो बतावे छे अने १५९६(वि.सं.१६५२)मां एमणे 'काव्यप्रकाश'नी टीकानी हस्तप्रत लखावीने ज्ञानभंडारमां मुकाव्यानी माहिती मळे छे एले कविनो समय सोळमी सदीनो गणाय - सोळमी सदीना बीजा चरणथी कदाच सत्तरमी सदीनां थोडां वर्षो सुधीनो.

जयवंतसूरिने नामे बे रासकृतिओ उपरांत स्तवन, लेख(पत्र), संवाद, फाग, बारमासा वगेरे प्रकारनो कृतिओ अने ८० जेटलां गीतो मळे छे. अनेकविध भावछऱ्याओ अने अभिव्यक्तिराहोथी ओपती एमनी काव्यसृष्टि एमनी विद्यग्धता अने एमना उच्च कवित्वनी प्रतीति करावे छे. (विशेष माटे जुओ मध्यकालीन गुजराती जैन साहित्य, संपा. जयंत कोठारी, कांतिभाई बी. शाह, १९९३ तथा कविलोकमां, जयंत कोठारी, १९९४ - 'पंडित, रसज्ज अने सर्जक कवि जयवंतसूरि' ए लेख.)

कृतिपरिचय

'बार भावना सज्जाय' ढाळ अने त्रोटकना पद्यबंधमां रचायेली ३९ कडीनी रचना छे. ३९ कडी कहेवाथी समजाय एना करतां एनुं परिमाण मोटुं छे केमके पंदरेक कडीओ ढाळ अने त्रोटकना विभागो धरावे छे अने ६थी ८ पंक्ति सुधी विस्तरे छे. बेएक अन्य कडीओ पण चार पंक्ति सुधी विस्तरे छे. ढाळ अने त्रोटकना विभागो वच्चे शब्दसांकली छे. कृतिनो विशिष्ट पद्यबंध अने त्रोटकना प्रयोगथी आवती गानछऱ्य ध्यानार्ह छे.

आ कृति जयवंतसूरिनी एकमात्र एकी कृति छे जे संपूर्णपणे सांप्रदायिक

विषयवस्तुनी छे अने जेमां एमना कवित्वने विलसवानो खास कशो अवकाश मळ्यो नथी. (थोडां गीतो पण आबां मळे छे खारं.) कृतिमां जैन परंपरामां खूब जाणीती, मोक्षमार्गना साधनरूप बार भावनाओ वर्णवायेली छे. भावना एटले जेनुं चितन-पर्यालोचन करतुं जोईए एवा तात्त्विक पदार्थो - देहादिनी अनित्यता वगेरे. अनित्यभावनाने संदर्भे रावणां समृद्धि अने प्रतापनुं तथा संसारनी - भवध्रमणनी असारताने संदर्भे नरकनां दुःखोनुं वीगते वर्णन दाखल थयुं छे, परंतु आ वर्णनो केवळ परंपरागत छे. तत्त्वविचारना निरूपणमां अभिव्यक्तिनी कशी ताजगी के नूतनता आणवानुं कविए इच्छ्युं नथी.

प्रतपरिचय

आ कृतिनी ला. द. भारतीय संस्कृति विद्यामंदिरनी क. ६६८०नी एकमात्र प्रत मळी छे. बीजी कोई प्रत जाणवा मळी नथी. प्रतनां चार पत्र छे. पत्रनुं माप २१x१० से. मि. छे. पत्रनी दरेक बाजुए १३ लीटी छे. छेल्ला पत्रनी बीजी बाजुए चार लीटी छे. दरेक लीटीमां आशरे ३७ अक्षर छे. प्रतना अक्षर मोटा, चोखाढा अने सुघड छे. प्रत घणी शुद्ध रीते लखायेली छे. पडिमात्रानो उपयोग थयो छे अने 'ख'ने माटे 'ष' वपरायो छे. लहियानुं नाम नथी, लेखनसंवत पण नथी, पण प्रत संवत सत्तरमी सदीनी ज होवानुं अनुमान थई शके छे.

बार भावना सञ्ज्ञाय

पुरीयां मनिहिं विमासइ - ए ढाल

सरसति सरस ति बाणी, आपु अमीअ समाणी,
भावन बार बखाणी, बूझवुं भवीअण प्राणी. १
दुर्लभ मानव-जंवारु, भवीअण, ए लही सारु,
भोलिमि, भोलडा, म हारु, आप-सवारथ सारु. २
माया ममता ऊतारु, मन उनमारणि वारु,
बाणी-अमी अवधारु, भावन बार संभारु. ३
भावन मुगति-निधान, श्रीजिनशासनि प्रधान,
ते सुण थई सावधान, छंडी कुमत अज्ञान. ४

शासनदेवी-पव यणमेवीअ - ए ढल

भवीअण प्राणीअ, भावन आणीअ,

पहिलीअ अनित्यता भाविवी ए

जागि जि सुहुणडा समवडि, साजन,

घडीअ नव हिंडतां जाणिवी ए.

त्रूटक

जाणीवी माया मायताया, अथिर काया ए सही,

ए मित्र पुत्र कलत्र भाई, थिर सगाई को नहीं,

यौवनि मातु विषयि रातु, फोक ममता वाहीइ,

जे जीव पाहिं सुजन वाहाला, नेहि छेहु ते दीइ. ५

जोअण लंक शत अधिक चुरासीअ,

ऊंचमि गाउ सत गढ रखइ ए,

त्रणि सहिस चुपन पोलि स-बारीअ,

शत दुर्नि कोठडा एक लख ए.

त्रूटक

एक लक्ष त्र्यासी सहिस कोठा, बुरुज छप्पन हवि सुणु,

चु कोडि लख उगणच्यालीस कोडी, सहिस चु कोडि शत भणड,

त्रिपन्नि कोडी लक्ष बारे सहिस पंचास कोसीस ए,

चु सहिस छणुं सुभट सूरा, कोसीसइ एक निवसए,

इम सर्व संख्या सुभट कहीइ, अढार कोडाकोडि शाती,

सोविन्नि गढ दृढ जलधि खाई, लंकनगरी जसवती. ६

रावण भूषति, लंकनु अधिपति,

सुरपति जस सुति जीपीउ ए,

एक लख पंचवीस, सहिस सुत बत्रीस,

जोअण परिषदि दीपतु ए.

त्रूटक

दीपतु त्रिभुवनमांहि कंटक, खाटि बांध्या नव ग्रहे,
विहि दलइ कोद्रव, अग्नि धोइ वस्त्र, वायु बाहारइ ग्रहे,
यम वहइ जस घरि नीर निरमल, छए रितु नितु वनि वसइ,
एक हाथि पर्वत जेणि तोल्यु, भुवनि भुजबति उहलसइ,
ते नित्य न रहिउ भूप रावण, मुंज भोज गया सही,
तु अधिर काया मूढ माया, अनित्य भावन ए कही. ७

बाहुबलिनी वेलिनी ढाल

अशरण बीजी भावना, शरण नहीं जगि कोइ जी,
मातपिता बांधव वली, हय गय पावक जोय जी.

त्रूटक

नहीं शरण मरण जनम रेगिइ, सुजन, राणिम रिधि छतां,
रिधि अनाथी थयु सनाथी, एह भावन भावतां,
एक धर्म अशरण-शरण परभवि, सुजन, संबल आदरु,
ए धरु भावन चित्ति पावन, अलवि भवसायर तरु. ८

ढाल एकवीसानी

आविड आविड रे संसारिइ जीव एकलु,
वली प्राणी रे पाप करी ज[जा]सइ एकलु
को कहिनु रे नहीं संघाती जाणीइ,
कुण वझी रे बंधव कवण वखाणीइ.

त्रूटक

वखाणीइ कुण स्वाथि वाहालां, मिलइ सज्जन अतिघणां,
जे विना न सरइ एक घडली, जनम जाइ ते विना,
कुटंब कारणि पापभारइ जीव वेइ एकलु
एकत्वभावन भावतां नमिराय बूझिउ गुणनिलु. ९

कोइ वारु रे मेघरथ रथ - ए ढाल

चुथी भावन भावीइ, अन्य सहू जगमाहिं रे,
तनु धन सुजन अनेडा, परलोकइं रे नहीं कोइ सहाय कि. १०
भवीअणजी, इम भावु रे जिम पामु रे मुगतिनिवास,

जिण छूटु रे भवभयपास. आंचली

जनमि जनमि पाम्यां घणां, मातपिता सुत भाई रे,
तरूअरथी जिम जूजूआं, प्रहि ऊगइं रे पंखीडां सवि थाय कि.

११ भ०

एणइं संसारि संयोगडा, सुहुणा सरिसा जाणि रे,
अति संयोगवियोगनइं मनि माया रे अलीअ म आणि कि.

१२ भ०

घडीअ न लागइ वहिडतां, जिम कातीना मेह रे,
तनु धन सुजन अनेडां, ते साथइं रे मंडि म चितसनेह कि.

१३ भ०

अन्यत्यभावन भावतां, सनतकुमार वझागी रे,
घर पुर अंतेउर त्यज्यां, इम मेहलु रे ममतानु तुहमे भाग कि.

१४ भ०

एक दिनि सारथपति भणइ - ए ढाल

भावन भावु पंचमी, ए संसार असार,
चु गइ माहिं भमंतडां, सुखदुख सहां अपार, रे. १५
भावन भावीइ, आणी आणी हियुडइ विरगो रे,
साधु मुगतिनु मागो रे, छंडी छंडी भव तणउ रागो रे
बूझउ बूझउ प्राणीआ, परिहरी ममता नइ मोहो रेत,
मंडु मंडु धरम-स्युं नेहो रे, जाणी जाणी अथिर स देहो रे. १०

निरया गति अति जीवदु वेइ दुख असाय,
संकड कुंभी ऊपनु तलि शिर ऊपरि पायो रे १६ भा०
पीडइ पाप पचारतां, परमाधामी अपार,
सांडसइ त्रोडइ, तेलि तलइ, दिइ वली मोगर-प्रहारे रे १७ भा०
पारानी परि वली मिलिइ, कीध स खंडोखंडि,
सुख एक मेषोन्मेष नहीं, नवि मेहलाइ टलवलतां रे १८ भा०
झडपइ आमिष पिंडनइं, समलीरूप करेवि,
चांच जिसी हुइ भालडी, तन वीधइ ततखेवो रे १९ भा०
वज्रमुखरूपी कंथूआ, वेदन करइ शरीर,
माहोमार्हि आयुधि हणइ, मुखि मुंकइ अति रीरो रे २० भा०
माहा माझ्मि निसि जल वडइ, छांटी वीजइ रे वाय,
अनंत गुणी शीत-वेदना, तेहथी नरकि सहायो रे २१ भा०
तावडि तापिड टलवलइ, वंछि बनतरु वाय,
सामलि असिबनि राखीउ, ते दुख मिइं न कहायो रे २२ भा०
करवतधारा फ़नडां, पडि पडि खंडइ देह,
समलीरूपइं ठणक दिइ, ते दुखनु नहीं छेहो रे २३ भा०
भार भरी ऊतारीइ, बइतरणीनइ माँहि,
मत्स्य भखइ वली देह गलइ, पगि गोखरू वीधायो रे २४ भा०
अग्निवर्ण करी पूतली, दिइ आलिंगन देहि,
तातां तरुआं पाईइ, कही न सकुं दुख एहो रे २५ भा०
दसविध वेदनदुख सहां, जे मिइं नरक मझारि,
कोडि जीभ कहइ केवली, तुहि न आवइ पारो रे २६ भा०
इम तिरीआं गति मानबो, देठ तणी गति माँहि,
परि परि जे दुख मिं सहां, ते वली कहां न जायो रे २७ भा०
इम भवभावन भावतां, जे विरमइ संसारि,
ते पुण्यचूलानी परइं, पामइ पामइ भव तणउ पारो रे २८ भा०

द्वाल

अस्थिर काया हो प्राणी ए खरी,
वहइ नव द्वाराइं हो मलमूत्रइं भरी.

टूटक

मलमूत्रि भारी, अतिअ सारी, रुधिर वीर्य थकी घडी,
आहार-जल मल-मूत्र थाइ, शुचि न थाइ देहडी,
वाधी अमा मुख अशुचि अन्नइं, नुहि किमहिइं निर्मली,
ए अशुचि साते धाति बांधी, ऊपरि चरमह कोथली.
आभरणि सोहइ सहु मोहइ, अशुचिभावन भावतां,
श्रीभरत भूपति लहिउं केवल, आरीसइ मुख जोयतां.

२९

सिरि सांति जिणेसर - ए द्वाल

हवि सातमि भावन, लोकसरूप अपार,
सुर नर पातालइं, त्रिभुवन तणउ रे विचार
एक पुण्यसंयोगइं, सुख वेइ सुरलोकि,
एक मानवनी गति, नरकि सहइ दुख एक.

टूटक

एक थाइ माता वली वनिता, तात सुत वली सुत पिता,
कुबेरदत्त कुबेरदत्ता, कुबेरसेना अति मता,
ए लोकभावन जीवभावन, जेह ध्याइ एकमनां,
वैष्णवरंगइं चित्त चंगइं, नुहि भवभय आसना.

३०

जय जगगुरुनी द्वाल

अद्वृमि भावन भावतां, मनि आश्रव रूंधु,
वडीरी विषयादिक सबल, ते चित्ति म बंधु.
राग रोस परिहरु दूरि, हिंसादिक वलु.

आश्रव-परवसिपणइ दुःख, मृगापुत्र संभालु.
एक मोकलडइ छिद्रि जिम, प्रवहण बूडइ तोइ,
तिम आश्रवथी प्राणीड, भवसायरि बूडेइ. ३१

द्वाल वेलिनी

नुमी भावन भावतां, आश्रव तिजउ सदैव,
मन वचने काया करी, संवर करि रे जीव.

ट्रूटक

संवर करि रे जीव संसारि, विषयादिक वली वारि,
क्रोध क्षमाइ मान जि विनयइ, माया सरलइ वारि,
लोभ संतोषइ दाली, चारित्र पाली जिनवर-आण,
संवर आणी प्रसन्नचंद्रादिक पुहुता मुगति निदानि. ३२

द्वाल

दशमीय दशमीय भावन भावीइ ए,

निरजरा निरजरा तपह प्रमाणि कि,
बाह्य अभ्यंतर बि परइ ए,

अणसण ऊणोदरीअ वखाणि कि.

ट्रूटक

अणसण ऊणोदरी जाणी, वृत्तिसंखेप संलीनता,
रसत्याग कायाक्लेश बाहिरि-भेद छ ए गुणवता,
प्रायश्चित्त कासग ध्यान विनइ, वैयावृत्य सज्जाय-स्युं,
ए भेद आभ्यंतरिक, निर्जर भावि भावन भाव-स्युं. ३३

गुरु गिरुआ गुणसागर - ए द्वाल

उत्तम भावन भावतां, उत्तम गुण संभारि,
चारित्र निरमल आदरी, पुहुता मुगति मझारि.

नारीनइ बूडा नही, तारू हूआ तारनि,
इंद्रिय-हय जोपी करी, आणी निजवसि मन. ३४
जंबूकमर तणी परि, छंडी सोविन नारि,
आप सवारथ साधीअ, जे रह्या सिद्धिदूआरि
उत्तम भावन भावतां, प्राणी तरङ्ग संसारि,
जनम-जग-भवभय थकी, पामइ ते नर पार ३५

गिरिवर मांहिं मेरु बडु रे ~ ए ढाल
बोधिभावन हवि भावीइ रे, दुर्लभ ते जगि होइ,
चक्रवर्तिपदवी सोहिली रे, सोहिलां सुरसुख होइ.

त्रूटक

सोहिलां सुरसुख होइ, प्राणी, लक्ष वार स पामीइ,
एक धर्म दोहिलु वली भवि भवि दुःख जेहथी वामीइ,
संसारमांहिं अनंत पुदगलपरवर्तिइं भवि भमइ,
मिथ्यात्व मोहिड, पाप वाहिड, धर्म-अक्षर नवि गमइ. ३६

[ढाल]

जिम नइ-पाहाण तणी परिइं रे, यथाप्रवृत्तिकरणेण,
कोडाकोडि एक थाकतां रे, आठइ करम तणेण.

त्रूटक

आठइ कर्म तणी गति, कोडाकोडि एकेकी जव रहइ,
ए चौद अंतर्यांथि भेदक समय जिनवर तव कहइ,
जे रागदोषप्रणाम[प्रमाण]सरूपी ग्रंथि ते अणभेदतइ,
नवि लहइ प्राणी शुद्ध समकित, ग्रंथि दृढ पोतइ छतइ. ३७

[ढाल]

पर्वतनी परि भेदवा रे, को लघुकरमी होइ,
भेदइ अपूरवकरणडइ रे, अनिवृत्तिकरण स जोइ.

त्रूटक

अनिवृतिकरणि स जोई प्राणी, सूझतु खिणि खिणि घणउं,
उदीर्ण मिच्छतक्षइं घाती, अनुदीर्ण उपशमावी घणउं,
इम लहइ समकित पंच भेदिइं, क्षायिकादिक अति भलां,
दस भेद वली निसर्ग आदिक लहइ प्राणी निर्मलां. ३८

[ढाल]

बोधिभावन बारमी ए भावइ जेह महंत,
ते नर निमल संपजइ रे, पामइ सुकख अनंत.

त्रूटक

पामइ सुकख अनंतं प्राणी, भावन बार कखाणी,
एकमनां जे भावन भावइ, ते सुख आणइ ताणी,
वड तपगाछि अति महिमामंदिर, श्रीविनयमंडन उवङ्गाय,
तस सोस जयवंत पंडित वीनवइ, सुखसंपद थिर थाइ. ३९
इति श्री १२ भावना सञ्ज्ञाय समाप्तः श्री श्री श्री

शब्दार्थ

(मध्यकालीन अने केटलाक पारिभाषिक शब्दोनो समावेश कर्यो छे. कडी अने पंक्तिक्रमांकनो निर्देश छे.)

अगनिवर्ण २५.१ अग्निना वर्णनुं, गतुंचोळ, तपेलुं

अदुमि ३१.१ आठमी (सं.अष्टमी)

अथिर ७.१० अस्थिर

अनिवृत्तिकरण ३८.२ अपूर्वकरणरूप परिणाम पाहुँ जाय नहीं तेबी अवस्था (सं.अनिवृत्तिकरण)

अनुदीर्ण ३८.४ उदय न पामेल अथवा जेनो उदय दूर छे ते (सं.)

अनेरडां १३.२ जुदेरां (सं.अन्यतर)

अपूर्वकरणडड ३८.२ पूर्वे क्योरेय प्रास न थयेला एवा आत्माना शुभ परिणामनी प्राप्ति (सं.अपूर्वकरण)

अमा २९.५ अमाप, खूब (सं.)

अमीय १.१ अमृत

अलवि ८.६ सहेजमां, अनायासे

अलीय १२.२ मिथ्या, खोटुं (सं.अलीक)

असाय १६.४ अशातावेदनीय कर्मनो एक प्रकार, शारीरिक-मानसिक पीडा

असिवन २२.२ तरवारना आकारानां पांडांवाळां वृक्षोनुं बन (सं.)

अंतेऽर १४.२ अंतःपुर, रणीवास, रणीओ

आदर- ८.५ स्वीकारावुं, आश्रय लेवो (सं.आ+दृ)

आप २.२ आत्मा

आमिष १९.१ मांस (सं.)

आरीसइ २९.२ अरीसामां (सं.आदर्श)

आश्रव ३१.१ जे द्वारा कर्मो आवे छे ते, कर्मबंधनां कारण (सं.)

- आसना ३०.८ पासे रहेला (सं.आसन्न)
- उदीर्ण ३८.४ उदय पामेल (सं.)
- उमारग ३.१ अवलो - खोटे मार्ग
- उपशमाव- ३८.४ शांत करवुं
- उवझाय ३९.५ उपाध्याय, जैन साधुनी एक पदवी
- उहलस- ७.८ शोभवुं, प्रकाशवुं (सं.उल्लस्)
- ऊंचम ६.२ ऊंचाई (सं.उच्च परथी)
- एकमनां ३९.४ एक चित्ते
- करणेण ३१.१ करवाथी (सं.)
- कवण ९.४ कोण (सं.कः पुनः)
- कहि ९.३ कोई
- कंथूआ २०.१ एक नानकडुं जीवडुं (सं.कुंथु)
- काती १३.१ कारतक महिनो (सं.कार्तिक)
- कासग ३३.७ काउसग, देहथी पर थवुं ते, एक जैन ध्यानक्रिया
(सं.कार्योत्सर्ग)
- किमहिं २९.५ केमेय
- कुंभी १६.६ घडाना आकासनी नाना कोटडी, जेमां नरकना जीवोने पकववामां
आवे छे (सं.)
- कोडाकोडि ३७.२ करोडने करोडथी गुणवाथी थती संख्या
- कोडि, कोडी ६.६, ८ करोड (सं.कोटि)
- कोद्रव ७.६ कोदरा, एक हलकुं धान्य (सं.)
- कोसीस ६.७ कोसीसां, कोटनां कांगरां (सं.कपिशीषक)
- क्षडं ३८.४ क्षयथी, नाशथी
- क्षायिक ३८.५ कर्मनाशथी उत्पन्न थयेल, सम्यक्त्वनो एक प्रकार (सं.)

खंड- २३.१ दुकडा करवा (सं.)

खंडोखंडि १८.१ दुकडेदुकडा

खिण ३८.३ क्षण

गइ १५.२ गति, जीवयोनि

गय ८.२ गज, हाथी

ग्रह ७.६ गृह, घर

घडली ९.६ घडी, चोबीस मिनिटो समय, अल्प समय (सं.घटिका)

घाती ३८.४ आत्माना गुणोनो नाश करनार (सं.)

चित १३.२ चित्त

चु ६.६ चार (सं.चतुः)

चुपन ६.३ चोपन (सं.चतुःपञ्चाशत्)

छतइ ३७.६ होतां

छंड- १६.२ छांडवुं छोडवुं (सं.छर्द)

जव ३७.३ ज्यारे

जंवारु २.१ जन्मारे (सं.जन्म+कार के वार)

जीप- ७.२ जीतवुं (सं.जि-, प्रा.जित्त, जिप्प)

जूजूआं ११.२ जुदां, अलगां

जोअण ७.४ जोजन, तेर किलोमिटर जेटलुं अंतर (सं.योजन)

ठणक २३.२ चांचनो प्रहार, भोंकवुं ते

ततखेव(वो) १९.२ तत्क्षण, तरत ज (सं.तत्+क्षिप्)

तरूआं २५.२ कलाई, टीन (सं.त्रपुक)

तव ३७.४ त्यारे

तस ३९.६ तेनुं (सं.तस्य)

तातां २५.२ तस, तपेलां

- ताय ५.५ तान पिता
 तावड २२.१ ताप
 तिज- ३२.१ तजवुं (सं.त्यज)
 तिरीआं २७.१ तिर्यच, पशुपंग्नी, जीवजंतु आदि प्राणीवर्ग
 तुहि २६.२ तोपण
 तोइ ३१.५ पाणीमां (सं.तोय)
 त्रिपत्र ६.७ त्रेपन (सं.त्रिपंचाशत्)
 थाकतां ३७.३ बाकी रहेतां, बचतां
 थिर ३९.६ स्थिर
 दुर्नि ६.४ ब्रमणुं, बे
 दूआर ३५.२ द्वार
 देठ २७.१ घृणित, नारकी ? (सं.द्विष्ट ?)
 दोष ३७.५ द्वेष (प्रा.)
 दोहिलु ३६.४ करखुं के मेळववुं मुश्केल (सं.दुःख+इल)
 नइ २४.१, ३४.४, ३७.१ नदी
 निरजरा ३३.२ कर्मो खरी जबां ते, कर्मोनो नाश थवो ते (सं.निर्जरा)
 निरया १६.५ नारकी, नरकनी (प्रा.निरय)
 निलु ९.८ निवास, वासस्थान (सं.निलय)
 निसर्ग ३८.६ स्वाभाविकपणे थवुं ते, सम्यकत्वनो एक प्रकार (सं.)
 नुमी ३२.१ नवमी
 नुहि २९.५ न होय
 नेटि ५.८ नक्की, जरूर
 पचार- १७.१ महेणां मारवां, टोणां मारवां, ठपको आपवो (अप. पच्चार)
 परमाधारी १७.१ नरकवासीओने शिक्षा करनार देवयोनि (सं.परम+अधार्मिक)

- परि १८.१ पेठे, जेम (सं.प्रकारे)
 पंचास ६.७ पचास (सं.पंचाशत्)
 पाय(यो) १६.६ पाक, अग्निथी पकववुं ते
 पायक ८.२ पगपाळा सैनिक
 पास ११.आंचली पाश, बंधन
 पाहाण ३७.१ पथ्थर (सं.पाषाण)
 पाहिं ५.८ -ना करतां (सं.पाश्वे)
 पुद्गलपरावर्त ३६.५ जीव बधां कर्मपुद्गलोने स्पर्शी रहे तेटलो काळ, काळ्नुं
 एक मोटुं माप (सं.)
 पुहुता ३२.६ पहोंच्या (सं.प्रभूत, प्रा.पहुत्त)
 पोत ३७.६ भंडार, सिलक
 पोलि ६.३ दरवाजो (सं.प्रतोलि)
 प्रमाण ३७.५ परिमाण, जथ्थो (सं.)
 प्रवहण ३१.५ वहाण (सं.)
 प्रह ११.२ प्रभात, सवार
 बंध- ३१.२ बांधवुं, जोडवुं (सं.बध)
 बाहार- ७.६ बाळवुं, झाडु काढवुं (दे.बोहारी परथी)
 बाहारि ३३.६ बहारनो, बाहा (सं.बहिरु)
 बुरुज ६.५ बुरज, किल्लाने मथाळे तोप गोठववा माटेनुं अगाशी जेवुं
 गोळकार बांधकाम (अ.बुर्ज)
 बूझ- ९.८ समजवुं, ज्ञान यामवुं, समजाववुं, ज्ञान आपवुं बोध करवो
 (सं. बुध्य-)
 बोधि ३६.१ आत्मज्ञान, सम्यग्दर्शन
 भख- २४.२ भक्ष करवो, खावुं

- भवीअण १.२ भविजन, मोक्षनो अधिकारी जीव
 भलडी १९.२ नानो भालो (सं.भल)
- भाव- ५.१ चितन करवुं (सं.भावय)
- भावन १.२ चितन, पर्यालोचन, तेना विषयरूप तत्त्वसिद्धांत (सं.)
- भोलिम २.२ भोळपण (दे.भोलउ परथी)
- मझारि १६.१ मध्ये, -मां (सं.मध्य+कार)
- महंत ३९.१ उत्तम, श्रेष्ठ, मोटुं (सं.महान्त)
- माग १६.२ मार्ग, रस्तो
- माझिम २१.१ मध्य (सं.मध्यम)
- माय ५.३ माता
- माया ३२.३ कपट (सं.)
- माहा २१.१ महा महिनो (सं.माघ)
- मिच्छत ३८.४ मिथ्यात्व, सत्य तत्त्व पर अश्रद्धा
- मिल १८.१ मेलववुं, मिश्रित करवुं, मसल्वुं ? (सं.)
- मेषोन्मेष १८.२ आंखना पलकाण
- मोकलडउ ३१.५ मोकछुं, खुल्लुं (सं.मुक्त, दे.मोकल)
- मोगर १७.२ हथोडाना प्रकारनुं एक शब्द (सं.मुद्गर)
- यथाप्रवृत्तिकरण ३७.१ अनादिथी चालती प्रवृत्ति तेमनी तेम रहीने जीवमां
 शुभ परिणाम प्रवर्तवुं ते
- रणिम ८.३ राजत्व, राजपद
- रितु ७.७ ऋतु
- रिषि ८.४ ऋषि
- रीर(रो) २०.२ चीस, आकंद
- लघुकरमी ३८.१ थोडां कर्म बाकी रह्यां छे तेवो जीव

- लह- २९.८ मेळववुं, पामवुं
- वखाण- ९.४ कहेवुं (सं.व्याख्यान परथी)
- बहिड- १३.१ विषट्टि थवुं, नष्ट थवुं
- वाम- ३६.४ दूर करवुं (सं.वामय)
- वाह- ५.७ बहन करवुं; ३६.६ खेंचवुं, खेंचावुं (सं.वाहय)
- विनइ ३३.७ विनय, गुणवानोनुं बहुमान
- विहि ७.६ विधि, विधाता
- वृत्तिसंखेप ३३.५ खावुं, पीवुं वगेरे भोगो ओछा करता जवा ते (सं.वृत्तिसंक्षेप)
- वे- ९.७, ३०.३ अनुभववुं, भोगववुं (सं.वेद)
- वैयाकृत्य ३३.७ सेवा, शुश्रूषा (सं.वैयाकृत्य)
- सज्जाय ३३.७ स्वाध्याय, धर्मचित्तन
- स-बारोअ ६.३ ढ्वार - बारणां साथे ?
- समकित ३७.६ सम्यक्त्व, सत्य तत्त्व पर श्रद्धा
- सरल ३२.३ निष्कपट (स्वभाव)
- सरसति १.१ सरस्वती
- सरिसा १२.१ सरखा, जेवा (सं.सदृश)
- सरूप ३०.१ स्वरूप
- सहिस ६.४ सहस्र, हजार
- संकड १६.६ सांकडुं (सं.संकट)
- संघाती ९.३ संगाथी, साथी (सं.)
- संपज- ३९.२ नीपजवुं, थवुं (सं.संपद्य-)
- संबल ८.५ भाधुं (सं.शंबल)
- संलीनता ३३.५ शरीर अने इन्द्रियोनुं संगोपन, पेतामां रोकावुं ते (सं.)

संवर ३२.२ कर्मो आवतां - कर्मबंध थता अटकाववा ते
 सापल २३.२ श्यामल, काळुं
 सायर ३१.६ सागर
 सार- २.२ सिद्ध करवुं साधवुं
 सुख्ख ३९.२ सुख
 सुजन १०.२ स्वजन
 सुरपति ७.२ इन्द्र (सं.)
 सुहुणडा, सुहुणा ५.३, १२.१ स्वप्न, सोणं
 सूझ- ३८.३ शुद्ध थवुं (सं.शुध्य-)
 सोहिली ३६.३ सहेली, सरळताथी प्रास (सं.सुख+इल)
 सोविन ३५.१ सुवर्ण
 सोविन्न ६.१० सुवर्णनुं (सं.सौवर्ण)
 स्युं ३३.७ साथे, बडे (सं.समम)
 हय ३४.४ घोडो (सं.)

